# KATKI

Türkiye Komünistlerinin Bülteni

SAYI
37

– Genel Değerlendirme

– Pratikten Açıklamalar
ve
Yaptırılmayan «ÖN SAVUNMA»

– SON DURUM

YIL 10 — SAYI 37 — TEMMUZ 1980 — FİYATI 40 LİRA

# GENEL DEĞERLENDİRME

Yine «darbe» söylentileri, beklentileri başladı. Türk Ordusunu istilacı, darbeci, cuntacı gibi göstermek isteyenler veya karanlık emelleri uğruna onu böyle bir araç haline getirerek kullanmayı umanlar var. Bunlar aynı zamanda hedef göstererek, hatta bizzat hedef yaratarak Ordunun yönetime müdahale etmesi için yaygara koparanlardır.

Asıl hedef olasıcalar bunlardır.

Bunlar düne kadar açıktan solculuk oynayıp gizliden Orduya solu hedef gösterdiler. Son tahlilde ne oldu: «Balyoz»la solun beynini eziyoruz sananlar, on onbeş fidan gibi vatan evladının kanına girip, bu karanlık adamların siyasal kisveli kan davaları yaratıp geliştirme yolundaki emellerine âlet oldular.

Bu pis yaratıkların bugün Türkiye'de sol akımlara itirazları yoktur. Çünkü büyük bir kısmını ele geçirmişlerdir artık... Yalnızca Türkiye'de komünizm akımı üzerinde henüz pazarlık yapma aşamasındadırlar. Bu pazarlıkta İ. Bilen grubunu kafakol'a alıp legal TKP'yi kurabilirlerse, Türkiye'de komünizme de itirazları kalmayacaktır.

Son yıllarda İ. Bilen efendiye sağladıkları kolaylıklar, İ. Bilen çapındaki (!) bir adamcağızın —hatta bütün ahbap çavuşları ile beraber— tavlanıp iğfal edilmesine yeter de artar bile... MC Hükümeti zamanında Konya'da gizli konferans toplatmak; ve de MC Hükümetinin azılı anti-komünistlerinin üzerine ölü toprağı serpip çıt çıkaramaz duruma getirmek, İ. Bilen'i, İsrail ve Yunanistan Komünist Partileri ile canciğer kuzu sarması yapmak, Türkiye'de legal yayın organları, legal gençlik ve kadın kolları kurup İ. Bilen'e hediye eylemek, Batı Avrupa'daki Türk işçi ve öğrencileri arasında İ. Bilen efendinin borusunu çalan yuvalar tesis etmek filan... Bu hizmet ve kolaylıklar az şey değil tabii... Doğrusu pazarlıkta İ. Bilen'in kafasının erip isteyebildiği herşeyi verdi adamlar... Ama ne var ki, Türkiye'nin soğuk savaş alanı olmaktan kurtarılıp TKP'nin legale çıkarılması sorununun çözümü İ. Bilen'in kafasının çapı ile mukayyet değil; yoksa daha dün elini verdiği İngiltere'deki «yuva»dan bağıra çağıra kolunu geri almaya çalışmaz.* Ve

---

* Neymiş efendim? Zat-ı devletleri daha evvel buyurmuşlar ki «Türkiye'de savaş komiteleri kurulsun!»; ama bunları savaşa sokalım dememiş. İngiltere yuvası da bulmuş açığını bastırıyor şimdi: «Savaş komiteleri süs için kurulmaz, hemen savaşı başlatalım; ve de Kürt halkına yardıma gidelim» diye...

«CHP, UDC'de yerini alsaydı bu gelmezdi başımıza» şeklindeki ifadelerle CHP'ye sitem edip yakınmazdı.**

Halbuki Türkiye Komünistleri, İ. Bilen efendiyi Mart 1978 tarihli Katkı Dergisi'nde uyarmışlardı «İngiltere'deki yuvaya dikkat» diye... CHP ile ilişkiler konusu ise çok daha önceleri işlenmişti Katkı Dergisi tarafından...

İşte İngiltere'deki komünist görünümlü yuvayı da idare eden sözkonusu karanlık adamlar, bugün Türkiye'de açıktan «Kürtçü» veya «Kürtçü sempatizanı ilerici aydın kişi» rolünü oynarken, Orduya, sinsi sinsi, halkımızın Kürt kökenli fakir ve ilkel kalmış bir kesimini hedef diye göstermektedirler.

Kimlerdir ve nerededir bu karanlık adamlar?

Masonlardır,

İçinde siyonizmin kol gezdiği Israil, Ingiliz, Amerikan devlet istihbaratçı ve ajanlarının cirit attığı, sosyalist devletlerin istihbaratçıları ile alışveriş ve pazarlıkların yapıldığı mason yuvalarındadırlar...

İyi tahsil görmüş, fakat aile kökenleri olmayan (veya kaybolmuş) kişilerden seçilip yüksek mevkilere getirilerek «üstün insan» olduklarına inandırılan bu patalojik yaratıklar, dünyadaki en acımasız halk ve insanlık düşmanıdırlar. Nâzik, hoşgörülü, babacan tavırları, hasta olan ruh ve bedenlerinde, sıradan sihhatli insanlara —ve onların basit fakat mutlu günlük hayatlarına— karşı duydukları derin kini gizleyen bir maskedir.

Türk Ordusunun halkımızdan soyutlanmaması ve Atatürkçü geleneğinin sürdürülmesi için ona bu yuvalara karşı bağışıklık kazandırmak gerekir. Bu yuvalar küçümsenmeye gelmez; bunları küçümseyenler Atatürk'ü de küçümsüyorlar demektir: Çünkü unutulmamalı ki, Milli Kurtuluş Savaşı'nın zaferle sonuçlanması üzerine, kendisine meşhur operatör hekim Mim Kemal'in şahsı ile yılışan ve bulaşmaya yeltenen masonlara, Atatürk'ün cevabı, onların yuvalarını kapatmak olmuştu.

Halbuki bugün, son on onbeş yıldanberi mason localarından soyadı almış bulunan subaylar, iki yıldızlı amiralliğe, generalliğe kadar gelebilmektedir. Buna paralel olarak ve de mason yuvalarının uluslararası istihbarat pazarı olması dolayısiyle, Milli İstihbarat Teşkilâtı (MİT) bu yuvaların cazibesine fazlaca kapılmış, MİT elemanları masonlarla fazlaca içli dışlı olmuş görünmektedir.

Masonlar, salonlarda, sohbet ve tartışmalarda tavırlarıyla, güzel konuşmalarıyla, fikirlerinde iddiasızmış gibi görünmeleriyle etkileyici kişilerdir. Atatürk'e bile sağlığında yılışan bu kişiler, bugün «Atatürk hamâseti» ile ayağa kalkanlara hedef olmazlar; hatta onları amaçlarına tam ters hedeflere (örneğin halkımızın temsilcilerine ve hatta halkımıza) yönlendirebilirler.

** Burada F. Engels'i saygıyla anarak, İ. Bilen efendiye «halamın da şeyleri olsaydı amcam olurdu» demek gerek...

Fakat bu tehlikelere karşı bir de filtre vardır: İstihbarat değerlendirmesi... Objektif istihbarat değerlendirmesi yapabilmek için matematikî istatistik bilmek, enformasyon teorisi bilmek ayrıca bazı yarı bilim (örneğin psikoloji) dallarından haberdar olmak gerekir. Ama ne var ki bunları hakkıyla bilen hatta bunların profesörü olmuş pek çok mason vardır.

Son tahlilde diyebiliriz ki, Mason locaları Türkiye'de bugün —legal, illegal— sol akımları ellerine almışlardır. Türkiye Komünist Partisi'nin legale çıkma ihtimali üzerine de hazırlıklarını tamamlamışlar ve bir süre önce Türkiye Komünistlerinin «soğuk savaşa karşı caydırıcı savaş» yapan gizli kadrosunun başına geçmiş bulunan İ. Bilen adındaki adamı da kafakola alarak, yani İ. Bilen'le TKP'nin legale tek bir yoldan (TCK'daki 141-142'nin kalkması) çıkması üzerine anlaşmaya vararak, bu önemli sorunu da Türkiye'de hukuk üzerine otorite olmuş biraderlerinin yeddine emanet etmişlerdir. Demek ki —hesaplarına göre— Türkiye'de legal Komünist Partisi de Mason Localarının icazeti ve onların adamlarının iştiraki —tabii ki ajan provokatör olarak— ile kurulabilecektir(!)...

Kürtçülük hakkında çok ilerici (!) tavırlar almakta hatta maşa kullanarak açık kışkırtıcılık yapmaktadırlar. Amaçları çok açıktır: 12 Mart döneminde Türkiye'deki sol akımlara karşı yaptıkları gibi, Türk Ordusunu, Kürt kökenli fakir halkın üzerine sürmek ve onların Türklerle geliştirecekleri kardeşlik ilişkilerini onarılamaz şekilde baltalamak hatta araya kan davası sokmak; ve ikinci etapta da Kürtçülük havarisi kesilip Ortadoğu'da Siyonizme ısınmış, emperyalist mihraklara bağlı bir Kürt Devletinin oluşturulmasına yardımcı olmak...

Demek ki Mason Locaları, bugün en çok, beyinlerini programlıyamadıkları Türkiye Komünistlerinin legale çıkış taktiklerinden ve Kürt kökenli fakir halkın dinamizminden korkmaktadırlar.

Türkiye Komünistleri «Türkiye Cumhuriyeti ülkesi sınırları içerisine, dolaylı veya dolaysız olarak hangi yabancı devletten gelirse gelsin ve hangi sebeple olursa olsun, yapılacak askerî veya sivil saldırı karşısında Milli Kurtuluşçu Cephe'de yerini alır.»

Bugün Türkiye Cumhuriyeti ülkesi sınırları içerisine bir yabancı devletten dolaysız (direkt) saldırı yoktur.

Ama Türkiye'de bugün terörcülüğe sapan solun durumu, bir yabancı devletin dolaylı (indirekt) saldırısı olarak değerlendirilirse, bu saldırının dolaylı geliş kanalı Mason localarıdır.

İşte bu karanlık işleri halkımıza açıklamak için Türkiye Komünistleri bir an evvel legal parti kurmak için zorlama yapmaktadırlar. Ve pek tabiidir ki Mason sürüleri de, bilhassa hukukçular içindeki ajanları vasıtasıyla —hatta bazan hukuk ve yargılama usul ve teamüllerini çiğneyerek— legaliteyi engellemek çabasında tırmanmaktadırlar.

Diğer yandan bugün Türkiye'nin doğusunda yaşayan Kürt kökenli fakir halkın hareketliliği de bir yabancı devletin dolaylı saldırısı olarak

değerlendirilirse, bu saldırının da en büyük dolaylı geliş kanalı mason localarıdır...

Ayrıca «Türkiye'deki mason teşkilatları» diye nitelendirdiğimiz hedef «Türkiye'deki solcu terörist teşkilatlar» ve «Türkiye'nin doğusundaki Kürtçü teşkilatlar» deyimleri ile ifade edilen hedeflerden daha soyut değildir; daha somuttur. Ama ne var ki sözkonusu teşkilatlardan birincisine mensup olanların her yerde ve bilhassa hukukçular arasında pek çok adamları vardır; ve ağızları iyi lâf yapar; feodal ahlâktan nasipleri olmadığı için kolayca, iddiasız, gariban, mazlum numarasına yatarlar ve üstelik gelişmiş Batı ülkelerindeki biraderleri vasıtasıyla Türkiye aleyhine yaygara kopartabilirler. Onun için Türk Ordusunun hamasî geleneği ile yetişmiş temiz ve saf memleket evlatları olan askerler, bunları, bazılarına hürmet duyarak, bazılarını küçümseyerek, bazılarına acıyarak ve bazılarından da tiksinerek, yıkılası hedef olarak göremez ve bağışlayabilirler.

Diğer iki teşkilatın (!) mensupları ise aynen Türk Ordusunun temiz fertleri gibi halkımızdan gelmişlerdir. Halklarının gereksinmeleri yönünde saf bir inançla iradeci olmuşlardır. İnançlarına, gerçeklere oturtabilecek şekli verecek kadar bilgileri yoktur. Zor karşısında savunma durumuna düştüklerinde, kısa zamanda bellemiş oldukları ve anlamını tam kavrayamadıkları kelime ve deyimlerle inançlarını savunduklarını sanırlar; üstelik feodal anlamda ahlâk sahibi olduklarından «mertlik yapıyorum» diye karşı tarafın başka şekilde anladığı deyimleri, onları çileden çıkaracak bir ısrarla tekrarlayıp dururlar. Bu şekilde, özde aynı inancı taşıyan insanlar, (sivil halk çocukları ve askerler) farklı terminolojiler ile bölünüp aynı feodal ahlâkın geri dönülmez labirentlerinde karşı karşıya gelerek ölümüne bir çatışmaya sürüklenebilirler...

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ekonomi-politik bunalımdan —demokratikleşme sürecinden ödün verilmekesizin— çıkabilmesi için tek yol, parlamentoda geniş bir tabana dayanan bir burjuva hükümetinin ve giderek tek bir burjuva partisinin oluşturulmasıdır. Bu yola engel koymakta olan en büyük teşkilat mason localarıdır; İ. Bilen'ci komünistler de kendilerini kaptırdıkları «soğuk harp» şehvetinin esiri olarak bunların peşinden sürüklenmektedirler. İşte asıl bu yolda irade koyup engelleri kaldırmaya çalışacağız.

Aksi halde «yabancı bir devletten dolaylı saldırı» teşhisine varılırsa komünisti, dincisi, hatta şoven milliyetçisi, Atatürkçü Ordunun yanında saf tutarak aldatılmış eylemci maşalarla beraber, bunların gizli şeflerinin barındığı yarasa yuvalarındaki tüm masonlardan hesap sormalıdırlar ve soracaklardır.

Atatürkçü Ordu böyle benzer güç dönemlerde, Atatürk'ün çelik iradesini göstermeye ve O'nun gibi davranarak bu yılan gibi yılışık ve halk düşmanı hain adamlardan arınmaya mecburdur. Aksi halde Arap halklarını anti-siyonizm çizgisinden aşırıp onlarda Yahudi düşmanlığı yarattıktan sonra, onlardan çok Yahudi düşmanı kesilerek orduların başına geçen ve 1948 harbinde Telaviv'e on kilometre kala askere is-

tirahat emri vererek, 1967 harbinde de İsrail'li biraderlerine istihbarat uçurarak, İsrail'in zaferini sağlayan kumandanlara sahip masonların pençesindeki Arap (özellikle Mısır) ordularına benzeyecektir.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, bir ülkede siyonist ve emperyalist ajanların yatağı olan mason teşkilatlarının yıkıcı bölücü tesirlerine karşı en bilinçli ve güçlü mücadeleyi komünistler verir. Çünkü bunlar taban tabana zıt ideolojileri benimserler. Dolayısiyle komünistlere legal hakların verilmediği bir kapitalist ülke, mason yuvalarının devlet yıkıcısı ve ülke bölücüsü tesirlerine tamamen açık demektir. Onun için her hâlükârda atlatılacak olan bu buhranlı dönemden sonra, Türkiye, legal komünist partisine de sahip olarak demokratikleşme sürecinde gelişmelidir ve gelişecektir.

KATKI

# PRATİKTEN AÇIKLAMALAR

Bilindiği gibi Katkı Dergisi, İ. Bilen grubunun karanlık güçlerle birlikte bir «oldu bitti» şeklinde tertiplediği Konya Konferansı'na karşı çıktığı için İ. Bilen grubunun hücumuna maruz kaldı ve buna karşı yaptığı savunma dolayısiyle de «soğuk savaşa karşı caydırıcı savaş» kadrosu ile arayı fazlaca açarak legalizme, kariyerizme ve oportünizme sürüklenmek tehlikesinin sorumluluğunu yüklendi.

Bundan sonra İ. Bilen taktiğinin DİSK içinde tecrit edilmesi ve CHP üzerinde provokatif tesirlerinin görülmesi üzerine durumun açıklığa kavuştuğuna inanan Dergi kadrosu, Katkı'nın Mart 1978 tarihli 35. sayısı ile İ. Bilen'e hitaben bir açık mektup yayınlayarak Türkiye dışında müşterek bir konferans toplamayı teklif etti. Ancak İ. Bilen bu teklife cevap vermeyerek Türkiye Komünistlerinin legalite mücadelesini yok saymaya kalktı; yâni mimli komünistleri pasifizme, dönekliğe veya «gizli komünistçilik» oynayarak polise teslim olmaya zorladı.

Bunun üzerine Türkiye Komünistleri yasal TKP'nin kuruluşu yolunda, prensiplerden ödün vermeden Türkiye'de her yasal imkânı değerlendirmeye karar verdiler.

Önce kanunun yasal kuruluş için şart koştuğu asgari şahıs adedi olan 15 kişinin biraraya getirilerek Tüzük ve Program'ın İçişleri Bakanlığına resmen verilmesi denendi; ama polisin, ajanların yoğun çabaları ve entrikaları sebebi ile bu iş başarılamadı. Zaten daha sonra İçişleri Bakanlığı Müsteşarı bir gazeteciye, «parti kurma evrakını eksiksiz getirseler de almayız» dedi.

Ondan sonra bazı çevrelerden, Tüzük ve Program'ın bir toplantıda şifahen açıklanarak tartışmaya açılması teklifi geldi; ancak bu teklif «burjuvaziye teorik silahların kayıtsız şartsız teslimi» anlamına geleceği gerekçesiyle reddedildi.

En sonunda Legale Çıkış Bildirisi, Yasal Tüzük ve Asgari Program'ın yakılarak ortadan kaldırılması kararına varılıp, bu şifahen ilân edilince burjuvazinin maşalarından, sözkonusu belgelerin basımının mümkün olabileceği yolunda bir karşı teklif alındı. Bunun üzerine yapılan pazarlıkta, polisçe yapılacak bir baskın ve toplatma ihtimaline karşı hep beraber matbaada bulunmak ve basım işinin 24 saatte bitirilmesi şartına bağlı olarak bu teklif kabul edildi. (Yâni şayet basım sırasında polis tarafından toparlansaydık sözkonusu belgeleri yine imzalarımızla polis ve mahkeme dosyalarına geçirecektik)...

Bu sıralarda belgelere aceleyle ancak beş kişinin imzası alınabildi. Ferda Aykan vasıtasıyla tanıdığımız Orhan Selen bile belgeleri imzaladığı halde onunla beraber bulunan, Ferda Aykan ise polis ve savcılık soruşturmaları bitip, basımın üzerinden takriben bir ay geçtikten sonra belgeleri imzalamak lûtfunda (!) bulundu.

Belgelerin basım işi Süleyman Mızrak adındaki şahsın aracılığı ile ve Babıâli'de görülmemiş bir hızla gerçekleştirildi.

Bu âni çıkış, orijinal ve mümkünse işe yarar malzeme arayan burjuva basınında sansasyonel yankılar uyandırdı.

Bunun üzerine «sesimizi yığınlara duyuruyoruz yüzbinleri Taksim'e topluyoruz» diye öğünen İ. Bilen efendi, TKP isminin manşet olarak milyona yakın tirajı olan gazetelerde çıkmasının sebebini dar kafasına sığdıramaz ve bize büyük bir telâş ve hasetle saldırırken (TKP'nin Sesi Radyosu, 28 Temmuz 1978) CHP'nin polisleri de yakın (tâciz edici) takiplere başladılar; ve bir gün, hem de Ali Ergin Güran'ın yalnız bulunduğu tek bir gün, terörist avına çıkmış seyyar ekip arabalarına kimliği hakkında hiçbir açıklamada bulunmadan —herhalde telsizle— âcilen yakalama emri verdiler. Böylece Ali Ergin Güran iki araba otomatik tabancalı sivil polis tarafından teröristlere lâyık bir şekilde —tabii ki hırpalanarak— yakalandı (!) Bütün psikolojik baskı metodları kullanılarak 3,5 saat süre sorgulandı; ve serbest bırakıldı. Sorgulama sırasında en çok tekrar edilen soru «zamanımı idi ulan?» sorusuydu. Yâni sözkonusu polis şefleri İ. Bilen ile sözbirliği etmişlercesine TKP'nin legale çıkış zamanını —ve belki şeklini de— kendilerinin tayin edecekleri kanısındaydılar.

Bu sıralarda takriben 15 gün süre ile Ferda Aykan'ı bulmak ve telefonla da olsa nerede bulunduğunu öğrenmek mümkün olmadı. Sonradan kendisi, ortaya çıktığında, tatilde bulunduğunu Tüzük, Program yayınını gazetelerden öğrendiğini ve hemen —her nasılsa (!)— bir Katkı Dergisi tedarik edip, yine aynı yerde tatilde bulunan bazı CHP ileri gelenlerine sunduğunu ve onların olumlu (!) görüş beyan ettiklerini söyledi.

TKP'nin Legal'e Çıkış Bildirisi, Yasal Tüzük'ü ve Asgari Program'ının yayınlandığı Ağustos 1978 tarih ve 36 sayılı Katkı Dergisi mahkeme kararı ile bir iki gün içinde toplatıldı. Dergide adları bulunan altı kişi hakkında İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde TCK'nun 141-1, 173 son ve diğer bazı maddelerini ihlal suçundan ve İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde de TCK'nun 142'nci ve diğer bazı maddelerini ihlal suçundan dava açıldı.

Her iki mahkemede sözkonusu her iki davaya aynı ismi takmışlardır: «Ali Ergin Güran ve arkadaşları» davası...

İki yıllık süredir devam eden davalarda henüz hiçbir somut gelişme olmamıştır. Yalnız 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nden bilirkişi isteminde bulunulabilmiştir...

Sivil Mahkemelerde siyasi davaların yürümesinde görülen bu ya-

vaşlama, «darbe» isteyen karanlık güçlerin yaydıkları bulanık havadan kaynaklanmaktadır.

Tam iki yıldır hazır bulundurduğumuz bir ön savunmayı bile 5. Ağır Ceza Mahkemesi'ne vermek mümkün olmamıştır; dava, 5. Ağır Ceza, Sıkıyönetim ve Yargıtay arasında mekik dokumuştur.

Karanlık güçler, komünistleri bir «darbe»nin tozu dumanı içinde bastırmayı ve onlardan mâlum metodlar ile istedikleri gibi bir ifade almayı hesaplamaktadırlar. Tabii bu arada komünist taklidi yapan ajanlarını da onöre etmeyi, onlara ateşten geçmiş yiğit (!) komünist payesi kazandırmayı düşünmektedirler.

Bundan dolayı tam iki yıldır yazılı olarak muhafaza ettiğimiz ve ilk fırsatta mahkeme zaptına geçirteceğimiz ön savunmayı burada yayınlamayı gerekli gördük.

Bu ön savunma İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Ali Ergin Güran veya Mahmut Açıksöz tarafından aynen okunacaktı; ileriki duruşmada da aynen okunacaktır.

KATKI

# ÖN SAVUNMA

Anlaşıldığına göre savcı, karmaşık şekilde iki ayrı suçlamada bulunmaktadır. Bunlar,

1 — Yayınladığımız «Tüzük» ve «Program» ile kurulacak bir legal partinin T.C.K.'nun 141. maddesini ihlâl edeceği ithamı ile,

2 — Bizim biraraya gelmiş olmamızın, fiilen T.C.K.'nun 141. maddesini ihlâl ettiği ithamıdır.

Halbuki :

1 — «Program»ın son kısmı, hukuki araştırmayı da içeren son redaksiyonu yapılmadan baskıya gitmiştir. Hatta bu arada son bölümün «MÂLÎ KONULAR» şeklindeki başlığı bile basılamamıştır.

Katkı Dergisi'nin 36. sayısının, 31. sayfasındaki son paragrafı teşkil eden hatalı kısım aslında şöyledir :

«Parti, halkımız ile diğer halkların —sosyal gelişme ve devrim eylemleri içinde— yapacakları dayanışma gerektirdiğinde, o halkların dillerinde de yayın yapar... Bu cümleden olarak Parti, Ortadoğu'da ulus olma sancıları çeken ve —dolayısiyle— gittikçe emperyalistlerin tasallutuna daha fazla mâruz kalan Kürt halklarının emperyalist mihraklar tarafından iğfal ve istismar edilmelerine (kandırılıp sömürülmelerine) karşı mücadele etmek için Kürtçe yayın da yapar.»

Yapılan bu düzeltme ile beraber gözönüne alındığında, sözkonusu dergide «Açıklamalı, Gerekçeli, Savunmalı KURULUŞ BİLDİRİSİ» ile birarada yayınlanmış bulunan «Tüzük» ve «Program»la yasal olarak tüzel kişilik kazanacak bir partinin, T.C.K.'nun 141. maddesini ihlâl edeceğini iddia etmek mümkün değildir.

Bu hususun açıklığa kavuşması için, yukarıdaki düzeltme ve «Açıklamalı, Gerekçeli, Savunmalı KURULUS BİLDİRİSİ» ile birlikte, sözkonusu «Tüzük» ve «Program»ın Siyaset Tarihi, Sosyoloji, Ekonomi uzmanlarının da bulunacağı bir bilirkişi heyetine incelettirilmesini arz ve talep ederim.

2 — Bizim biraraya gelerek yapmış olduğumuz eylem —ancak ve yalnız— bir legal parti kurma teşebbüsüdür.

Bu teşebbüs eylemini, bu davadaki şahısların, toplum içindeki subjektif konum ve eğilimlerine bağlı olarak değişik zaman aralıklarında —değişik doğrultulardaki niyetlerle— gösterdikleri, muhtelif şekil ve miktarlardaki çabaları ile gerçekleştirdik.

Benim yegâne amacım, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'ndaki «komünist» sözcüğünü ihtiva eden 106. maddenin yeteri kadar açık bir şekilde Anayasa ile çeliştiğini, yani T.C. vatandaşlarının siyasi parti kurma hakkını —«komünist» sözcüğünün kötü anlama geldiği vehmini yaratmak suretiyle— kısıtladığını gösterip, bu maddenin yetkili yargı organlarınca iptalini ve dolayısiyle yasal Türkiye Komünist Partisi kuruluşunu sağlamaktı.

Değişik yer, zaman ve şekillerde tanıştığım —bu davadaki— diğer şahıslarla, —bu davadan önce— başka hiçbir konuda ve hiçbir hedef doğrultusunda —eylem yapmak üzere— fikir birliğine varmış, anlaşmış değilim. Dolayısiyle —bu davadaki— diğer şahıslarla olan ilişkimin, T.C.K.'nun 141. maddesinde belirlenen suçun unsurlarını oluşturduğu hiçbir şekilde iddia edilemez; arzederim.

**Ali Ergin GÜRAN**

# SON DURUM

Bugün Türkiye'de muhtelif mihraklar tarafından yapılan provokasyonlara rağmen ve de önüne çekilmeye çalışılan «terörizm» paravanasına rağmen yığın atılımı devam etmektedir: Bir çok işyerinde İşçi Konseyleri teessüs etmiş ve de işçiler işyeri yönetimine ortak olmuşlardır.

Buna paralel olarak Türkiye komünistlerinin legalite mücadelesi canlılığını korumaktadır. Yani bu eyleme (legal Komünist Parti kurma teşebbüsü) sorumluluğu yüklenecek arkadaş ve yoldaşlar katılabilmekte dolayısıyle de eylem halen, çürüyen unsurları tasfiye edip yenilenme gücüne sahip bulunmaktadır.

Bu cümleden olarak, Katkı Dergisi'nin Ağustos 1978 tarihli 36. sayısında yayınlanmış bulunan Türkiye Komünist Partisi'nin «Legale Çıkış Bildirisi»ni —tam metin olarak—, «Yasal Tüzük»ü ve «Asgari Program»ı —mahkemede olduğu için yalnız ad olarak— tekrar hatırlatıyor ve bu belgelere hayat veren şu anki minimal kadroyu açıklıyoruz.

## TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ KURULUŞ BİLDİRİSİ

### — Açıklamalı Gerekçeli Savunmalı —

Gerçekte sosyal bir varlık olan «komünist», en soyut tanımı ile, —insan toplumunun gelişmesinin kanunu demek olan— maddeci tarih anlayışına sahip bulunan ve dolayısiyle bu kanunla çatışmadan, bu kanuna (ideolojiye) uygun olarak çalışıp yaşamayı bilen kimsedir.

Maddeci tarih anlayışına göre insan toplumunun gelişme aşamaları «üretim tarzı» ile karakterize edilir. İnsan toplumunda mevcut üretim ilişkileri, bu üretim ilişkilerinin bağrında gelişen üretim güçleri tarafından zorunlu olarak değiştirilir. Üretim ilişkileri bir toplumun «üretim tarzı»nı (veya üretim şeklini) belirler.

İnsan toplumunun geçirmekte olduğu üretim şekilleri zinciri insan toplumunun orijini demek olan «ilkel komünal toplum» şeklinden sonra başlar.

Ve insan toplumu, geçirdiği ve geçirmekte olduğu başlıca dört büyük üretim şekli (toplum şekli) aşamasından sonra, sınıfların, sınırların ve devletlerin bulunmayacağı bir dünya toplumu, «modern komünist toplum» haline gelecektir...

Bütün bu soyut —teorik— ifadeleri bilmek, bellemek ve vaazetmek komünist olmak demek değildir.

Çünkü en genel tarifiyle bile «komünist»liğin, skolastik anlamda «bilge»likle (yani bir ideale inanan ve yalnız onu düşünüp vaazeden, yani o yer ve zamanda yaşamayı reddeden insan) veya bütün dünya insanlığına hükmeden ve dünyada işçilik mesleğini hâkim kılmak isteyen mitolojik bir «iş tanrısı» olmakla uzaktan yakından alâkası yoktur; ki böyle bir bilgeye inanıp âyinlerine adam toplayan, veya böyle bir tanrıya tapınip onun emirleri yönünde cihat açan mürid ve mücahitler sözkonusu olabilsin...

Komünist, «maddeci tarih anlayışına sahip bulunan» ve fakat —aynı zamanda— bu anlayışa sahip bulunduğunu, yâni maddeci tarihin bilincine vardığını «bu kanuna uygun olarak çalışıp yaşayarak» ispat eden kişidir.

Demek ki en genel anlamda bile komünist olabilmek için, mevcut üretim ilişkilerini, gelişmekte olan üretim güçlerinin yönünden değiştirmek yolunda çalışmak gerekir. Ama bu, gelişmekte olan üretim güçlerinin, mevcut demode üretim tarzını fiilen değiştirmeye başlamasından önce, bu üretim tarzının belirlemiş olduğu yerleşik «üst yapı»ya, ve bilhassa bu cümleden olan hukuk anlayışına, bireysel veya grupsal olarak isyan etmek demek değildir.

Demek ki en genel tanımıyla bile «komünist»likte, belli bir zaman ve mekânda, gelişme seviyesi hangi derecede olursa olsun, mevcut üretim ilişkileri içinde, —sunileşmeden (münzevi veya isyankâr olmadan)— yaşamak ve üretim ilişkilerinin belirlemiş bulunduğu «üst yapı»ya (gelenek, görenek, sanat, ahlâk, hukuk gibi) bireysel veya grupsal olarak —küçük burjuva bunalımından kaynaklanan «öfke»lerin doğuracağı sübjektivite ile— isyan etmemek gibi bağlayıcı şartlar vardır. Dolayısiyle bu şartlar gözönüne alındığında, farklı yer ve zamanlarda bulunan komünistlerin çalışmalarının da farklı olacağı sonucu çıkar.

Buna göre «zaman ve mekândan münezzeh» olmak anlamında soyut bir tanımı bulunmayan komünistlik, —en genel olarak— belli bir zaman ve mekan aralığındaki taktikçilik demektir.

Buradaki taktik, genel olarak maddeci tarih anlayışının evrensel kanuniyetine ters düşmeden, özel olarak, daha geniş zaman ve mekânlarda başarı ile uygulanmış ve uygulanmakta olan taktiklerin çizdiği ve çizmekte olduğu grafikleri pratikte yön tayini için daima gözönünde bulundurarak ve bulunulan yer ve zamanda mevcut gerici güçlerle, başarı kazanılamıyacak çatışmalara girmekten dikkatle kaçınarak, yaşayıp çalışacak yolları bulmak demektir.

O halde, insanlığın bütün istikbaline «ipotek koymak» gibi skolastik bir anlayışa yer vermemesi gereken modern hukuk, komünistleri, belli bir zaman ve mekân aralığında yapacakları çalışmalarla, yâni taktikleriyle incelemek durumundadır.

Komünistlik, taktikçilik demek olduğundan, taktik ise en somut, pratik ve uygulanabilir fikirler sistemi demek olduğundan, komünistlik somutta aynı zamanda bir kadroculuk demektir. Çünkü somut, pratik ve uygulanabilir bir fikir etrafında birçok kişi toplanır ve birçok kişinin birleştiği bir fikir ancak somut, pratik ve uygulanabilir demektir.

O halde komünistlik genel olarak —aynı zamanda— bir kadronun elemanı olmak demektir...

Bütün bunlardan çıkaracağımız sonuç olarak diyebiliriz ki, bugün (Modern Komünist Toplum gerçekleştirilmeden) hiçbir hukuk, genel, evrensel bir «komünist» tarifi yapıp değerlendiremez; ve buna ceza biçemez.

Hukukun inceleme, değerlendirme sahasına giren, belli bir komünist kadronun, belli bir mekânda ve belli bir zaman aralığında uyguladığı taktiktir ancak...

Bu genel doğru, büyük sosyalist devletleri yöneten komünist kadrolar (partiler) için dahi geçerlidir.

Büyük çapta tüzük, program ve kadro değişikliği (yâni taktik doktrin değişikliği) yaptıkları halde, ideolojik hedef doğrultusunu sembolize ettiği için isim değiştirmeyen «Komünist Partiler»in ısrarla öne sürdükleri devamlılık iddiası ise —bilimsel olarak— ancak, gittikçe geniş yığınların, birçok halkların sosyo-ekonomik entegrasyonunu sağlayarak onlara rehberlik yapabilmeleri ile gerçeğe yaklaşır.

Burada «devamlılık iddiası» diyoruz; çünkü insanlığın «Modern Komünist Toplum»a gidiş stratejisi diye bir klişe mevcut değildir ve olamaz.

Ayrıca «gerçeğe yaklaşır» diyoruz; çünkü sözkonusu «devamlılık iddiası»nın tam anlamı ile —bilimsel olarak— gerçekleşmesi demek, «modern Komünist Dünya Toplumu»na varılması demektir; ki —ideolojiye göre— o zaman da komünist partilerin (kadroların), ne yığınlarla, dolayısiyle ne de birbirleriyle bir farkı —yâni varoluş sebepleri— kalmayacaktır.

Halbuki T. C. Devleti kanunları, 1920 yılından bu yana **Türkiye Komünist Fırkası, Türkiye Halk İştirakiyyun Fırkası, Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Fırkası** gibi adlarla ortaya çıkan kadroların başarılı olmayan, hatalı taktiklerinden ve soğuk savaşın çarpıttığı bir bilinçle değerlendirilen başka ülkelerdeki komünist taktiklerinden genelleme yapılarak tanımlanmış —dolayısiyle «doğuştan lânetli»— bir «komünist» deyimini ihtiva etmektedir.

Hukukçularımızın, komünistliği bazı ceza kanunu maddelerinin (meselâ 141-142) kapsamına almak için yazdıkları gerekçelerde, «komünist», «Her hal ve şartta ve her imkânı kullanarak, herşeyi mubah sayarak iktidarı alıp, baskı ve zulümle sürdürmeye çalışacak olan yıkıcı, bölücü ve hatta bir yabancı sosyalist devlet ajanı insan» şeklinde tanımlanmaktadır.

Bu gayet sübjektif, hatta sakat bir düşüncenin ürünüdür.

Çünkü bu yargıya varılırken, Millî Kurtuluş Savaşı'mızda düşmanla ilk olarak ve en önde savaşan komünizan çeteler (Kuvvay-ı Seyyare), Vietnam Kurtuluş Savaşı'nda başı çeken komünist kadro, Yugoslavya gibi ulusal nitelikli birçok farklılıklara sahip bir ülkenin savaş ve barış içinde bütünlüğünü sağlayan komünistler ve ülkedeki gücü, ayaklanma yapmak

için yeterli iken, dış faktör ve dış dinamizm hesapları yaparak ülkenin birlik, dirlik ve bütünlüğünün korunması için iktidar ortaklığı ile yetinen İtalyan Komünist Partisi vb. örnekler gözönüne hiç alınmamıştır...

Bizim bu Tüzük ve Program'la belirlenen taktiğimiz —açıkça görüleceği üzere— mekânda Türkiye ülkesi, zamanda da mevcut devletin devamı (idamesi) ile sınırlıdır.

Biz bu Tüzük ve Program'la «siyasi parti» hükmi şahsiyeti kazanan kuruluşa «Türkiye Komünist Partisi» adını veriyoruz.

Bu Parti üyeleri, veya bu Tüzük'ün şartlarına uyan ve bu Program'ı benimsemiş olan kişiler «komünist» adını alacaklardır.

Bu Tüzük ve Program'da, mevcut T. C. Devleti yasaları ile çelişen bir taraf bulunmadığı anlaşıldığında, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun «komünist» sözcüğünü ihtiva eden 106. maddesinin genel mantık açısından —bile— paradoksal olduğu açıkça görülecektir: Çünkü komünistliği tanımlayacak ve ortaya koyacak olan, bu Tüzük ve Program' dır. O halde bu Tüzük ve Program «komünist»likle suçlanıp yasaklanamaz...

Partimizin Türkiye Komünist Partisi adı ile yasal olarak kurulmasının başlıca gereği, Türkiye'nin bugün emperyalizm tarafından itilmekte olduğu ve sonu bir silahlı savaşa varacak olan «soğuk savaş» çıkmazından kurtarılmasıdır. Böyle bir çaba aynı zamanda «soğuk savaş» mihraklarına karşı caydırıcı olmak, dolayısiyle enternasyonal alanda «detant»ın korunmasına katkıda bulunmak demektir.

Bilindiği gibi Avrupa'da artık yasal Komünist Partisi bulunmayan ülke kalmamıştır. Dolayısiyle bugün artık —her zamandan daha kesin olarak— bir ülkede komünist partisinin bulunmayışı o ülkenin «soğuk savaş» yanlısı (veya alanı) olduğunun en açık ölçüsü olmaktadır.

Emperyalizm bugün «Türkiye Komünist Partisi» adını, alabildiğine istismar etmekte ve bu etiket altına topladığı, halkımıza yabancılaşmış maceraperest ve sorumsuz kişilere, olmadık provokasyonlar yaptırarak, bu olayların halkta yaratacağı tepkiler üzerinde faşizan kadrolar örgütlemeye çalışmaktadır.

Böylece, suni olarak üretilen faşizan kadrolar vasıtasıyla, yasal Komünist Partisinin kurulması imkânsız hale getirilmek ve dolayısıyle Türkiye, halkları muhtelif devletler tarafından kurtarılması gereken anti-demokratik bir ülke durumuna sokulmak istenmektedir.

Bugün Parlamento'da grubu, üyesi bulunan partiler, izah edemedikleri ve nedenleri ülkenin sosyo-ekonomik yapısında aranması gereken halk hareketlerini, yığınsal hareketleri bile, görünmeyen, bilinmeyen, elle tutulmayan dolayısiyle muhatap alınamayan birtakım «gomonist umacı»ların marifetleri olarak değerlendirme şartlanmasına sokulmuştur. Bu, çelişkilerle dolu bir metafizik anlayıştır.

Bu anlayışta olan ve bugün politik iktidarın sahibi ve yakını bulunan partiler, biribirlerini, sözkonusu görünmez «umacı»larla işbirliği yap-

makla veya bunları korumakla suçlamak gibi sonuç alınmaz skolastik medrese tartışmalarına gömülmüşlerdir.

Bu partilerin tümü de en yetkili sözcülerinin ağzından Türkiye Komünist Partisi'nin yasal olarak kurulmasına karşı çıkmayacaklarını açıkladıkları halde, hepsi de, diğerlerinin bu kuruluşu kolaylaştırıcı yönde bir çabasını (meselâ yasa değişiklikleri) gördüğünde, onları «komünistlerle işbirliği» yapmakla suçlamak için bunu fırsat bilecek durumdadırlar.

Bütün bunları iyi hesaplayan emperyalizmin beyinleri, Türkiye Komünist Partisi'nin yasal kuruluşu için Parlamento'nun yasa değişikliği (örneğin TCK 141 ve 142. maddelerinin değiştirilmesi) yapması gerektiğini ileri sürmektedirler.

Halbuki bu «gerek şart (!)»ın yerine getirilmesini beklemek beyhude bir bekleyiştir. Böyle bir bekleyiş Türkiye'de «soğuk savaş»ın iyice tırmandırılmasını, Türkiye'nin geriye dönüşü olmayan bir «silahlı savaş» eşiğine getirilmesini beklemek demektir.

Elbette emperyalist mihraklar beklemeyi tavsiye eder veya önerir. Çünkü onlar dünyadaki geniş sömürgelerine dayanarak kendi —milli— ülkelerinde kurdukları «kansız dikta»larına demokrasi görüntüsü verebilmek için icat ettikleri ve birbirlerinden «biraz daha devletçi»lik ile «biraz daha liberal» olmak gibi ince nüanslarla ayrılabilen partilere oynattıkları «iktidar-muhalefet» oyunu şeklindeki siyasi rejimlerini (!), sömürülen ve gelişmemiş ülkelere —bir süre yapacakları ekonomik yardımla (!) beraber— «siyasi meta» imişçesine ihraç ettiklerinde, böyle bir ithal rejimin o gelişmemiş ülkelerde bölücülüğe ve iç savaşa yol açacağını gayet iyi bilirler.

Onlar detaylarına kadar bilirler ki gelişmemiş ülkelerde ekonomik darboğazlara girildiğinde, aşağı yukarı aynı karakterdeki (burjuva) kardeş partiler —veya kadrolar— biribirlerinin boğazına sarılır ve o ülkede milliyetçiliği tekele alarak bir «kanlı dikta» (faşizan dikta) kurmak için yarışırlar; ve böylece ülkeyi de bir «kardeş kavgası»na sürüklerler.

Halbuki böyle ülkelerde, bu gibi durumlarda Komünist Parti legale çıktığında sözkonusu kardeş —burjuva— partiler, komünist partisinin gerçek muhalefetine karşı savunma durumunda hemen birleşecekler ve bu şekilde ülke, ekonomisinin gereği olan gerçek demokratik siyasi rejimine kavuşacaktır.

Bugün Türkiye'de CHP-AP zıtlaşması şeklinde tezahür eden siyasi bunalımın arkasında bu gerçekler yatmaktadır.

Ve bugün mevcut siyasi rejimi açmak, T. C. Devleti'ni daha demokratikleştirmek için beklemeye zaman da yoktur.

O halde Türkiye Komünist Partisi'nin yasallaştırılması sorununun çözümünü, bu konuda açmaza girmiş olan yasama —Parlamento— or-

ganından beklemek yerine, bu sorunu öncelikle T. C. Devleti'nin daha temel organı olan ve daha objektif tavır alabilen yargı organının sorumluluk sahasına getirmek gerekmekteydi.

Ve öyle de yaptık.

Türkiye Komünist Partisi'nin bugün bu adla ve bu şekilde kurulma gereği, açıklamalarıyla beraber kısaca budur... Arzederiz...

★ ★ ★

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ**

**T Ü Z Ü K**

(Bkz. KATKI Dergisi Sayı : 36 - Ağustos 1978 - s. 7-20)

★ ★ ★

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ**

**P R O G R A M**

(Bkz. KATKI Dergisi Sayı : 36 - Ağustos 1978 - S. 21-32)

★ ★ ★

Kaleme Alan ve Onaylayanlar :

Ali Ergin Güran
Mahmut Açıksöz
Ali Bayram Kara
Cihat Aydınsal
Mehmet Yavuz
İbrahim Aydın
Ali Tümer
Cihan Yamaner
Musa Uysal
Orhan Selen
Ferda Aykan

**Sahibi : A. E. Güran - Yazı İşleri Sorumlusu : Mahmut Açıksöz - Aylık Siyasi Dergi - Her ayın ilk haftasında çıkar. - İlan kabul etmez - Yazışma Adresi : Divanyolu, Hacı Tahsin Bey Sokak No: 5, Sultanahmet/İstanbul - Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın geri verilmez. - Yıllık Abone : 400, Altı Aylık : 200 TL. - Genel Dağıtım : Yazışma adresi. - Dizgi ve Baskı : Osmanlı Matbaası - Son baskı tarihi : 1 Temmuz 1980**

BELGESEL

SOSYALİZM SERİSİ'nden
ÇIKAN KİTAPLAR :

1 — AYDINLIK
«Fevkalâde amele nüshaları»

2 — TÜRKİYE
HALK İŞTİRAKİYYUN FIRKASI
Yayın Organları I

3 — YENİ DÜNYA
Kuvvay-i Seyyare'den
Kuvvay-i Milliye'ye

4 — ZİYA
Bulgaristan Komünist Partisi
Türkçe Gazetesi